

[Miljøministeren]

Som det vil fremgå, kan jeg ikke tilslutte mig beslutningsforslaget i dets helhed, men jeg vil gerne medvirke til, at enkelte af forslagene heri, nemlig dem om skiltning og afgifter, overvejes nærmere under udvalgsbehandlingen.

Taanquist (S):

Jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at vi i socialdemokratiet har stor sympati for det fremsatte beslutningsforslag, som er en gennemsættelse af et lignende beslutningsforslag fra sidste samling, men det har i mellemtiden undergået en forvandling til det bedre.

Forslaget er imidlertid vanskeligt at overskue, ikke mindst fordi i hvert fald to områder er berørt: dels arbejdsmiljøet, dels det eksterne miljø. Så vidt jeg kan se, omhandler størstedelen af forslaget arbejdsmiljøet.

Vi har da også indtil nu været af den opfattelse, at forslaget skulle behandles i arbejdsmarkedsudvalget, men jeg forstår nu, at det skal i miljøudvalget i stedet for. Vi finder det imidlertid hensigtsmæssigt, hvis forslaget bliver delt op, og vi vil under alle omstændigheder tage initiativ til, at de dele af forslaget, der vedrører arbejdsmiljøet, skilles ud til behandling i arbejdsmarkedsudvalget.

Det er vigtigt at beskytte både naturen og menneskene mod bekæmpelsesmidler, hvis farlighed i nogle tilfælde er kendt og i andre tilfælde ikke er kendt, og for os er der ingen tvivl om, at den stadig stigende brug af kemiske bekæmpelsesmidler er en konstant trussel mod både menneskene og naturen. Især frygter vi, at der kan være langtidsvirkninger, som i dag ikke er kendte.

Vi vil gerne vente med at tage stilling til de enkelte punkter, indtil hele beslutningsforslaget er gennemarbejdet i udvalgene, men er som nævnt indstillet på at give forslaget en velvillig behandling.

Svend Åge Petersen (KF):

Da vor ordfører vedrørende dette beslutningsforslag, hr. Ahlmann-Ohlsen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg benytte lejligheden til at takke ministeren for redegørelsen, og jeg skal desuden give udtryk for, at vi i det konservative folkeparti ikke kan tilslutte os beslutningsforslaget.

Skrunsager Skau (V):

Der er jo ikke meget nyt at sige om det næsten uændrede beslutningsforslag fra foråret, og miljøministeren har allerede redegjort for, at mange af de enkelte forslag deri faktisk er gennemført for flere år siden.

Måske er der visse steder i forslaget nogle mindre nuancer, som dog kan synes lidt tilfældige. Der synes hos forslagsstillerne at være en overdreven frygt for anvendelse af plantebeskyttelsesmidler samt, kan man måske sige, lidt ukendskab til, hvordan disse midler virker og anvendes i praksis.

Vi ved, at i humanmedicin anvendes der forskellige værnemidler – kemikalier kan man også kalde det – således at vi kan undgå eller bekæmpe menneskelige sygdomme, og der er vist ikke mange, som vil sætte et generelt spørgsmålstegn ved dette. I forbindelse med humanmedicin anvender vi et beløb på 1,3 mia kr., og landbruget anvender til værnemidler omkring 800 mill. kr. årligt.

Værnemidler undergår, som miljøministeren har været inde på, en meget omfattende undersøgelse, og intet slipper gennem nåleøjet, før der er sikkerhed med hensyn til virkningen, giftigheden, ophobningen og også nedbrydningen. Alt er jo ikke giftigt, men der er i modsætning til mange andre lande uden for Danmark forbud mod at anvende en række værnemidler i Danmark.

Jeg kender landbruget og landbrugets udøvere, og jeg ved, at de i dag er meget omhyggelige for at undgå, at der sker et overforbrug, selvfølgelig også for at spare penge, for værnemidler er meget dyre, og de er også, som ministeren har nævnt, pålagt afgifter. Landmanden anvender kun midlerne, såfremt han er sikker på, at pengene kommer tilbage igen, og landmændene er normalt også meget omhyggelige med at destruere restmængder og emballage.

Efter de sidste forskningsoplysninger ser det ud til, at anvendelsen af værnemidler kan formindskes ganske betydeligt ved at bruge midlerne på de rigtige klimatiske og vækstmæssige tidspunkter, og her mener jeg det er en opgave for de firmaer, der markedsfører værnemidler, og også for forskningen, landbrugsskolerne og havebrugsskolerne at give de oplysninger videre til brugere af midlerne. En ekstraordinær fordyrelse af midlerne er efter min mening uhenigtsmæssig.

Der kan måske være behov for regler om skiltning af offentlige arealer, som er blevet